

รูปแบบ และพัฒนาการของการฟื้นฟูท้องถิ่นในโอยามะ

สำหรับพัฒนาการของการฟื้นฟูท้องถิ่นในหมู่บ้านโอยามะที่นับได้ว่าเป็นต้นแนวคิดของ OVOP ของโออิตะนั้น จริง ๆ แล้วมีพัฒนาการอย่างเป็นขั้นตอนอยู่ 3 ระยะ ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้¹

ระยะที่ 1. NPC (New Plum and Chestnut)

เริ่มในปี 1961 เป็นช่วง นายยาสะตะ ฮารุมิ ผู้ใหญ่บ้านในขณะนั้น มีแนวคิดกว้างไกล โดยสนับสนุนให้ชาวบ้านปลูกบ๊วย และเกาลัด ที่ราคาดีกว่าข้าวที่รัฐพยายามสนับสนุนให้ปลูก และพื้นที่ของโอยามะยังเหมาะที่จะปลูกบ๊วยกับเกาลัดมากกว่า โดยมีแรงจูงใจให้ประชากรในท้องถิ่นมีแรงใจในการปลูกคือ ตั้งโครงการ “ปลูกบ๊วย และเกาลัด และไปฮาวาย” โดยจะมีเกษตรกร ซึ่งเป็นประชากรในหมู่บ้านที่มีผลงานเดินทางไปเที่ยวฮาวายปีละประมาณ 30 คน ในราวเดือนกุมภาพันธ์ และโครงการไปเที่ยวนี้อย่างคงมีอยู่จนถึงปัจจุบัน จน ณ ปัจจุบัน ท้องถิ่นโอยามะ ถือว่าเป็นท้องถิ่นที่มีประชากรในท้องถิ่นถือครองหนังสือเดินทางมาก ราวร้อยละ 70 ของจำนวนประชากร และนับเป็นอันดับหนึ่งในญี่ปุ่น

ระยะที่ 2. NPC (Neo Personality Combination)

เมื่อคนในท้องถิ่นมีกำลังใจในการปลูกบ๊วย และเกาลัด แล้ว จึงเกิดการดำเนินการฟื้นฟูในขั้นที่ 2 ในปี 1965 ซึ่งในระยะนี้สิ่งที่สำคัญ คือ การสร้างบุคคลากร กล่าวคือ เป็นระยะที่เพิ่มความสมัครสมานภายในคนในท้องถิ่นเดียวกัน เพื่อเปลี่ยนแนวคิดของคนในท้องถิ่นที่ว่า ท้องถิ่นจะให้อะไรพวกเขา เป็นคิดว่าจะสามารถทำอะไรมากขึ้นเพื่อท้องถิ่นได้บ้าง โดยในช่วงนี้จะอาศัยกิจกรรมสมานสามัคคี และส่งเสริมความสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น จัดตั้งวันกีฬาสีของหมู่บ้าน การเล่นกีฬาสอบบอลในตอนเช้าทุกวัน เป็นการสร้างเสริมความเป็นสังคมอันแน่นแฟ้นของคนภายในท้องถิ่นเดียวกัน

¹大分県一村一品 21 推進協議会 (2001) 『一村一品運動 20 年の記録』, pp. 10 – 11.

ระยะที่ 3. NPC (New Paradise Community หรือ New Paradise Construction)

ระยะนี้เริ่มในปี 1969 เป็นช่วงที่พัฒนาคนไต่ด้านการเพิ่มความพึงพอใจในท้องถิ่นของตนเอง โดยมีแนวคิดว่าการที่ชุมชนที่ทำการเกษตรแบบโอยามะนี้ก็สามารถมีความสุขเช่นชีวิตคนในเมืองได้ โดยจะใช้แม่แบบของการใช้ชีวิตประจำวันแบบ Kibbutz ซึ่งเป็นฟาร์มชนิดหนึ่งเกิดขึ้นในอิสราเอลโดยมีแนวปฏิบัติที่ว่าแม่ในพื้นที่ย่ำกัด แต่มีคนจำนวนมากทำงาน และอยู่อาศัยด้วยกันได้อย่างมีความสุข ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับโอยามะ โดยอยากให้ทุกคนมีความสุขในชีวิตของตน โดยเริ่มต้นกันที่ลงทุนให้วัยรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งเป็นบุคคลากรรุ่นใหม่ภายในหมู่บ้านให้มีโอกาสได้ไปทัศนศึกษาฟาร์ม Kibbutz ในอิสราเอลเป็นระยะเวลา 2 เดือน หลังจากกลับมาที่วัยรุ่นเหล่านี้จึงได้ซึมซับความเป็นอยู่ และนำแนวคิดที่ได้ไปพบ และได้รับประสบการณ์กลับมาใช้ โดยจากแนวคิดนั้นพวกเขาได้แบ่งกลุ่มพื้นที่ในโอยามะที่มีทั้งหมด 45.6 ตารางกิโลเมตร ออกเป็น 8 ส่วน ในแต่ละส่วนจะมีศูนย์ประจำชุมชน ซึ่งจะเป็นศูนย์รวมในการทำกิจกรรมร่วมกัน ที่เรียกว่า ศูนย์วัฒนธรรม และภายในศูนย์ยังมีสวัสดิการต่าง ๆ เช่นมีร้านขายของกระจายสินค้า สระว่ายน้ำ ลานกิจกรรม สวนสาธารณะ ห้องสมุด โรงเรียนอนุบาล และยังมีการจัดทำโทรทัศน์ท้องถิ่นเพื่อให้คนในท้องถิ่นได้รับรู้ข่าวสารทั้งภายนอก และภายในหมู่บ้านแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างศูนย์ประจำชุมชนแต่ละแห่ง โดยในระยะนี้ถือว่าเป็น การพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรในท้องถิ่นที่ทำอาชีพทางการเกษตรเป็นหลัก แต่สามารถมีความสุขได้เทียบเท่าคนเมือง